

Paul Bocciolone Strandberg – Narcisse Jazz Band - Look at the World and Smile

1) *I'd Rather be the Girl in Your Arms* 2) *See If I Care* 3) *Lots O Mama* 4) *Down South Blues* 5) *Just One More Kiss* 6) *Down on the Levee Blues* 7) *Get of My Money Blues* 8) *Way After One* 9) *The Flapper Wife* 10) *Irresistible Blues* 11) *I Must Be Dreaming* 12) *Look at the Word and Smile* 13) *How Could I be Blue* 14) *Hoosier Sweetheart* 15) *My Pillow and Me* 16) *Cover Me up with Sunshine* 17) *Far as I'm Concerned* 18) *Baby* 19) *River Stay Away from My Door* 20) *Auld Lang Syne*.

Paul Bocciolone Strandberg - kornett, trombon, klarinett, altsaxofon, piano, banjo, sousafon, tvättbräda och sång.

Inspelad i Malmö 2017–2019. NR01 – Narcisse Records.

Den i Malmö bosatte Paul Bocciolone Strandberg är sedan flera år etablerad på jazzscenen. Han har medverkat och medverkar i orkestrar som Pauls New Orleans Gang, Scaniajazz och The Absalon Orchestra. Här har han satt ihop en orkester där han själv spelar alla åtta instrumenten.

Som framgår består repertoaren på denna skiva inte av standardlåtar typ *When the Saints go Marching in* och *Bourbon Street Parade* utan av mindre vanliga melodier. På skivkonvolutet står att det är "Melodious jazz inspired by the irresistibile sound and pulse of the 1920's". Och det stämmer! Paul måste ha lagt ned åtskillig tid på att spåra upp dessa melodier som i många fall ursprungligen spelades in för närmare 100 år sedan. Jean Goldkettes orkester, där Bix Beiderbecke var stjärnan, har spelat in *I'd Rather be the Girl in Your Arms*, *Hoosier Sweetheart*, *Cover Me up with Sunshine* och titelmelodien. Även i dag bortglömda orkestrar har på 1920-talet gjort inspelningar som inspirerat Paul till nytolkningar. Här kan nämnas William Fizels orkester med *Lots O Mama*, Novelty Orchestra International med *The Flapper Wife* samt Clyde Mc Coys orkester med *My Pillow and Me*. Men även senare inspelningar har nytolkats på denna skiva: Sidney Bechet med *Down on the Levee Blues*,

Muddy Waters med *Down South Blues* och Frank Sinatra (!) med *River Stay Away from My Door*. Mycket intressant repertoar!

Det är inte ovanligt att en musiker kan spela flera instrument. Rörblåsare kan ofta spela både klarinett och saxofon. Banjoister kan ofta spela gitarr och tvärtom. Vi har i vår styrelse en ledamot som är duktig trumpetare, kornettist, pianist och sångare. En av våra hedersmedlemmar har jag hört göra bra insatser med sousafon, sopransaxofon och piano. För att bara nämna några. Men hur många kan spela så många instrument och så bra som Paul? Jag är tveksam till om det finns någon.

Jag börjar bakifrån i orkestern, dvs. med kompet. Kompet består av piano, banjo, sousafon och tvättbräda (med cymbal). Kompet fungerar perfekt. Det domineras av banjon och sousafonen. Rena julafton för en traditionalist (eller kanske nostalgiker) som jag. Dessa instrument gör att hela bandet svänger. Pianot har en mera undanskymd plats men med undantag för intron i t.ex. *Just One Kiss*. Tvättbrädan hörs diskret i bakgrunden. Man slipper den ovana som då och då förekommer när en "armstark" trumslagare försöker överrösta de övriga i bandet med ett intensivt bankande. Vid några tillfällen kommer tvättbrädans (?) cymbal till användning.

I frontlinjen finns fyra instrument, varav två rörblås. Eftersom skivan är inspelad omgångsvis har Paul kunnat spela duett med sig själv på klarinett och saxofon i t.ex. *The Flapper Wife*. Han kan även som i *How Could I be Blue* backa upp ett trombonsolo med sin kornett. I många spår har han satt i en sordin i kornetten, t.ex. i *I'd Rather be the Girl in Your Arms*. Detta har gett en mycket behaglig ton.

Jag vet inte om Paul anser sig ha något "huvudinstrument". I vart fall visar han på den här skivan att han till fullo behärskar alla de åtta instrument han spelar här. Att han även kan sjunga framgår av *River Stay Away from My Door*.

Skivan innehåller många intressanta spår. De jag särskilt har fastnat för är *Down South Blues*, *Look at the World and Smile*, *Cover Me up with Sunshine* och *Baby*.

Titelspåret *Look at the World and Smile* är kännetecknande för hela skivan. Jag vet att ordet "gladjazz" används nedsättande, ungefär som många talar om dansbandsmusik. Trots detta påstår jag att skivan innehåller glad jazz och några blueser. Skivan är mycket väl värd att köpa och lyssna till.

Men en sak är sorglig: Vi lär aldrig få höra Paul Bocciolone Strandberg och Narcisse Jazz Band live.

Skivan beställs enklast via Pauls hemsida, www.digitpaul.se.

Nils-Bertil Morgell